

I det gemensamma uttalande som EU och Indien offentliggjorde vid det fjärde toppmötet i New Delhi i november 2003 erinrades om att demokrati utgjorde den bästa garantin för att skydda och främja de mänskliga rättigheterna, och bekräftade en vilja från båda sidor att föra övergripande diskussioner om mänskliga rättigheter⁽¹⁾. Det förväntas att denna fråga kommer att tas upp i den förklaring som antas vid det femte toppmötet som hålls under andra halvåret 2004. EU och Indien har dessutom enats om diskutera frågor som rör demokrati och mänskliga rättigheter vid de möten som hålls på högre tjänstemannanivå och ministernivå.

(¹) "Vi bekräftade att demokrati är en nödvändig garanti för att skydda och främja de mänskliga rättigheterna. Alla mänskliga rättigheter, inbegripet rätten till individuell, ekonomisk, social och kulturell utveckling, är allmängiltiga, odelbara, ömsesidigt beroende och med ett inbördes sammanhang. Vi anser att medborgerliga, politiska, ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter är av lika betydelse och är fast beslutna att genomföra dessa fullt ut. Internationellt samarbete är nödvändigt för att genom dialog och ömsesidig förståelse skydda och främja de mänskliga rättigheterna inom övergripande globala ramar. Vi bekräftade vår vilja att föra en övergripande diskussion om de mänskliga rättigheterna."

(2004/C 88 E/0580)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1097/04

från **Adriana Poli Bortone (UEN)** till kommissionen

(13 april 2004)

Ämne: Förordning (EG) nr 2331/2003

Den 23 december 2003, till följd av att förordning (EG) nr 2331/2003⁽¹⁾ började gälla, återupptogs vissa länder, bland annat Argentina och Indien, i gemenskapens ordning för allmänna tullförmåner under perioden 2002–2004, och kommer att från och med den 1 januari 2005 få nedsatta avgifter för import till Europeiska unionen av vissa typer av bearbetade hudar.

I betänkande av följande:

- Dessa länder åtnjuter tack vare en djupt rotad dumpingpraxis stora konkurrensfördelar till förfång för den italienska läderindustrin.
- Det saknas reciprocitet och lika marknadsvillkor när det gäller handelspolitiska åtgärder eftersom Indien och Argentina sätter upp avsevärda tariffära och icke-tariffära handelshinder för sin egen export av råvaror och import av tillverkade produkter.
- Italienska företag har också stora svårigheter på grund av fallande slutefterfrågan och den ogynnsamma växelkursen mellan euro och den amerikanska dollarn.

Kan kommissionen mot bakgrund av detta säga om den inte anser att det är nödvändigt att se över förordning (EG) nr 2331/2003?

(¹) EUT L 346, 31.12.2003, s. 3.

Svar från Pascal Lamy på kommissionens vägnar

(30 april 2004)

Kommissionens förordning (EG) nr 2331/2003 av den 23 december 2003 antogs inom ramen för artikel 12 i rådets förordning (EG) nr 2501/2001 om tillämpning av en ordning med allmänna tullförmåner till förmån för utvecklingsländer. Kommissionen antog således förordning (EG) nr 2331/2003 i enlighet med sina skyldigheter inom ramen för tillämpningen av en rättslig ram som fastställts av rådet.

Inom ramen för ordningen för allmänna tullförmåner, som är flerårig, föreskrivs att räckvidden för tullförmånerna skall anpassas varje år av kommissionen, vilket gjordes för år 2005 genom förordning (EG) nr 2331/2003. Ordningen för allmänna tullförmåner innebär ett begränsat erbjudande om handel och man bör se till att förmånerna beviljas för de länder och produkter som verkligen har behov av dem. Genom den ovan nämnda artikel 12 infördes därför ett system med "gradering", som gör det möjligt att dra in förmånerna för länder/produkter vars konkurrenskraft på den internationella marknaden har förbättrats, eller att återinföra förmånerna för länder/produkter som tidigare utestängts från ordningen av denna anledning, men som därefter förlorat sin konkurrenskraft.

Det rör sig om en icke-politisk åtgärd av en rent ekonomisk natur. De objektiva kriterier som tillämpas anges i den ovan nämnda artikel 12 (ändrad genom artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 2211/2003 av den 15 december 2003⁽¹⁾). Det är genom tillämpning av dessa artiklar som förmånerna kommer att återinföras år 2005 för Indien och Argentina för produkterna i fråga.

Dumpning kan bekämpas genom instrumenten för handelspolitiska skyddsåtgärder, om de nödvändiga villkoren är uppfyllda. Frågan om tariffära och icke-tariffära exporthinder är en av de frågor som kommissionen prioriterar dels inom ramen för den utvecklingsagenda som antogs i Doha (Doha Development Agenda) och dels inom ramen för de bilaterala förhandlingarna.

En ny ordning med allmänna tullförmåner kommer att antas före den 1 januari 2006 efter samråd med alla berörda parter. Parlamentsledamoten uppmanas att försöka förmå bland annat industriförbunden att delta aktivt i detta samråd.

⁽¹⁾ EUT L 332, 19.12.2003.

(2004/C 88 E/0581)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1104/04

från Francesco Speroni (NI) till kommissionen

(5 april 2004)

Ämne: Fikonbananer

Kan kommissionen ange på vilken grund man på sin tid ansåg det lämpligt att utesluta fikonbananerna från tillämpningsområdet för kommissionens förordning (EG) nr 2257/94⁽¹⁾ av den 16 september 1994 och huruvida denna grund fortfarande är giltig?

Anser kommissionen att det vore lämpligt att även utesluta andra typer av bananer, till exempel röda bananer?

⁽¹⁾ EGT L 245, 20.9.1994, s. 6.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(30 april 2004)

Kommissionen kan meddela parlamentsledamoten att den redan har uppgett – i svaret på den skriftliga frågan P-3283/03⁽¹⁾ – att de enda sorter som omfattas av kvalitetsnormerna i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 2257/94 av den 16 september 1994 om fastställande av kvalitetsnormer för bananer är de som tillhör Musa (AAA) spp, undergrupperna Cavendish och Gros Michel. Alla banansorter som inte tillhör dessa undergrupper omfattas inte av EU:s kvalitetsnormer för bananer. Detta gäller till exempel fikonbananer.

Så kallade röda bananer tillhör gruppen AAA, undergruppen Figue Rose, och omfattas därmed inte av bestämmelserna i fråga.

När bestämmelserna om kvalitetsnormer utarbetades uteslöts dessa produkter från tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 2257/94 på grund av deras mycket specifika egenskaper och eftersom de saluförs på ett annat sätt än bananer som tillhör undergrupperna Cavendish och Gros Michel.

Produkter av nämnda sorter måste däremot alltid uppfylla de allmänna normerna för saluföring av livsmedelsprodukter (normer i fråga om växtskydd, folkhälsa, märkning osv.).

⁽¹⁾ EUT C 78 E, 27.3.2004, s. 255.